

ת"פ 46737/07/22 - מדינת-ישראל נגד עלא א דין דיאב

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 46737-07-22 מדינת ישראל נ' דיאב(עציר)

בפני כבוד השופט גיל קרזבום

המאשימה: מדינת-ישראל

- נגד -

הנאשם:

עלא א דין דיאב

ע"י ב"כ עו"ד אמיר אבו חאטום

גזר דין

כללי

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירה של ניסיון להחזקת נשק, עבירה לפי סעיף 144(א) + סעיף 25 לחוק העונשין, ועבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

2. הסדר הטעון מתייחס אך ורק לתיקון כתב האישום ואינו כולל הסכמות לעניין העונשים שיוטלו על הנאשם.

עובדות כתב האישום המתוקן

3. בתאריך 05.07.22 בסמוך לפני השעה 16:20 בשכונת אלרולמאן ביישוב טמרה הנאשם החזיק בתוך שקית צהובה חפץ דמוי תת מקלע מאולתר המכיל חלקים אופייניים לתת מקלע מאולתר, אשר לא סוגל לירות כדור, בסוברו שמדובר בנשק כהגדרתו בחוק אשר סוגל לירות כדור ובכוחו להמית אדם (להלן: "תת המקלע"), כל זאת בלא רשות על פי דין.

בהמשך לאמור הגיעו למקום שוטרים ביניהם פראס מקלד ורביע קטיש והבחינו בנאשם ובחברו שיהאב אלדין אל עובלי עומדים יחדיו במקום כאשר השקית ובתוכה התת-מקלע מונחים על הרצפה בסמוך לנאשם.

הנאשם שהבחין בשוטרים תפס את השקית ובתוכה התת-מקלע והחל לרוץ בין סמטאות הבתים בקרבת מקום במטרה לברוח מהשוטרים, זאת כשהוא מחזיק את התת-מקלע בשקית כל העת. השוטרים רצו בעקבות הנאשם ובשלב מסוים אף צעקו לעברו מספר פעמים "עצור! משטרה!" אך הנאשם המשיך בריצה ולא שעה

לקריאותיהם. לאחר מרדף של עשרות מטרים ירה השוטרי רביע באוויר מאקדחו ובתגובה השליך הנאשם מידי את השקית ובתוכה התת-מקלע אל עבר חצר של אחד הבתים בכוונה להפריע לשוטרים כשהם ממלאים תפקידם כחוק או להכשילם בכך. הנאשם המשיך בבריחה ונמלט מהמקום והשוטרים תפסו את השקית ובתוכה התת-מקלע.

עיקר טיעוני המאשימה לעונש

4. המאשימה בטיעוניה הדגישה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, תוך מתן דגש על תופעת האלימות באמצעות נשק, והצורך להחמיר בעבירות נשק נוכח ופוטנציאל הסיכון הרב הגלום בהן, תוך פגיעה בערכים המוגנים של שלום הציבור ובטחונו, שלמות הגוף ושמירה על הסדר הציבורי. המאשימה הפנתה לתיקון 140 לחוק העונשין (עונש מינימום) המלמד על עמדתו של המחוקק ועל הצורך להחמיר בעבירות נשק. עוד הדגישה כי העונש הקבוע לצד עבירת הניסיון זהה לעבירה המוגמרת. בכל הקשור לנסיבות ביצוע העבירות, ציינה כי חלקו של הנאשם בביצוע העבירות הינו מוחלט, הוא ידע היטב את הפסול במעשיו הן ביחס לעבירות הנשק והן ביחס לעבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו. הנאשם ביצע את העבירות תוך תכנון בכך שהחזיק את הנשק בשקית כשהוא זמין ומוכן לשימוש באופן מידי, ועצם העובדה שהנשק לא היה תקין אינה מעלה ואינה מורידה, מהטעם שנשק תקול ניתן לתיקון. המאשימה הצביעה על זמינות כלי הנשק, הקלות בה ניתן להשיגם, והשימוש בהם לפתרון סכסוכים וביצוע עבירות חמורות. הפנתה לתסקיר שרות המבחן ממנו עולה כי המניע לביצוע העבירות קשור בצורך להעצמת הגבריות, ויש להרתיע לא רק את הנאשם אלא גם אחרים מביצוע עבירות נשק. בכל הקשור לעבירה של הפרעה לשוטרי, ציינה כי מדובר בהפרעה משמעותית זאת נוכח העובדה שהיה צורך בביצוע ירי אזהרה מצד השוטרי. עוד ציינה כי הנאשם נעצר רק למחרת היום. בכל הקשור לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הפנתה להודאתו המידית של הנאשם, ולהיעדר כל עבר פלילי. כן הפנתה לעובדה כי מדובר בנאשם בגיר שהבין היטב את חומרת מעשיו, ולא מתקיימת קרבה לסייג לאחריות פלילית. הפנתה להיעדרה של המלצה טיפולית בצד מסקנתו של שרות המבחן לפיה קיים סיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות בעתיד. בכל הקשור למדיניות הענישה, הפנתה לפסיקה רלוונטית וטענה למתחם עונש הולם שנע בין 2.5 ל- 4.5 שנות מאסר בפועל, וציינה כי אין מקום לסטות ממתחם העונש שייקבע בשל שיקולי שיקום, שכן הנאשם לא הצביע על סיכוי ממשי לשיקום. לאור כל האמור לעיל, ביקשה למקם את עונש המאסר בפועל ברף הנמוך של המתחם וכן להטיל מאסר על תנאי ארוך ומשמעותי וקנס כספי משמעותי.

עיקר טיעוני הנאשם לעונש

5. ב"כ הנאשם הפנה להודאתו המידית של הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, לקבלת האחריות, להבעת החרטה, להפנמת חומרת מעשיו ולעובדה שהוא נעדר עבר פלילי, ולמעשה מדובר בהסתבכותו הראשונה בפלילים. עוד הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, בין היתר לגילו הצעיר, לעובדה שהוא בן למשפחה נורמטיבית וניהל אורח חיים תקין עד למועד ביצוע העבירות. בנוסף הפנה לבעיותיו הרפואיות של הנאשם המקשות עליו את מעצרו עוד יותר, ובהקשר זה הפנה

לתגובת שב"ס שהוגשה לבית המשפט ממנה עולה כי הנאשם סובל מבעיות רפואיות בכליות ובדרכי השתן. הסנגור הפנה לתקופה הארוכה בה הנאשם עצור, והדגיש כי מדובר במעצרו הראשון של הנאשם, ובכלל זה הפנה לקשיים אותם הנאשם חווה במעצרו לרבות העובדה שהוא חש מאוים, מתמודד עם קשיי הסתגלות, ומרגיש שאינו שייך למקום. בכל הקשור לנסיבות ביצוע העבירות, ציין כי אמנם העונש על עבירת הניסיון זהה לעבירה המושלמת, עם זאת הנזק הפוטנציאלי בעבירת הניסיון נמוך בהרבה מזה של העבירה המלאה, כאשר במקרה זה הנשק שנתפס היה תקול, לא סוגל לירות ולגרום לפגיעה כלשהי, והוא למעשה "דמוי נשק". בנוסף הפנה לעובדה שהנאשם לא החזיק בתחמושת. עוד ציין כי העבירות בוצעו עקב תפישתו השגויה של הנאשם לפיה החזקת נשק משדרת עוצמה וגבריות, ולא לצורך ביצוע עבירות אחרות. הפנה לעובדה כי במועד ביצוע העבירות השוטרים לא היו במדים, והנאשם שהבחין בהם רצים לעברו נבהל ורק לאחר הירי באוויר ומשהבין כי מדובר באנשי משטרה, זרק את השקית מתוך בהלה וברח. עוד ציין כי מדובר במרדף רגלי קצר של עשרות מטרים. הסנגור הוסיף וטען כי השוטרים היו אלו שסיכנו את הציבור עת ניסו לנטרל את הנאשם באמצעות ירי שכלל לא התחייב בנסיבות עניין. הסנגור הפנה לאופן חקירת הנאשם במשטרה, ללחצים שהופעלו עליו, ולפחד בו היה נתון כתוצאה מאותם לחצים בלתי מידתיים בגינם הגיש תלונה למח"ש. בכל הנוגע לתיקון 140 לחוק העונשין, הדגיש כי עונש המינימום יכול לכלול גם מאסר מותנה. בכל הקשור למדיניות הענישה הפנה לפסיקה רלוונטית וביקש לאבחן את פסיקת המאשימה בטענה שהיא מתייחסת לעבירות חמורות בהרבה ואינה תואמת את נסיבות המקרה הנדון, תוך שהוא מציין כי באותם פסקי דין מדובר היה בנשקים תקינים ולא בעבירות ניסיון. לסיכום, טען למתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר ל-18 חודשים, וביקש להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם.

6. אביו של הנאשם מר חוסאם דיאב, רוקח במקצועו, העיד על היותם משפחה נורמטיבית, על החינוך, הטיפול, ההשקעה והדאגה שהרעיפו על הנאשם. סיפר על ההפתעה העצומה והאכזבה שחוו לאחר ששמעו על מעורבות בנם בעבירות פליליות, והביע נכונות לסייע לבנו בכל דרך, לשקמו ולהכווין אותו לדרכים טובות. עוד ציין כי הנאשם סיים בית ספר עם בגרות מלאה ועתיד היה להמשיך בלימודים אקדמאיים. ביקש להתחשב בו ולתת לו הזדמנות.

7. ד"ר דיאב סוהיל, ראש עיריית תמרה, העיד על היכרותו המעמיקה את משפחת הנאשם שהיא משפחה נורמטיבית לחלוטין ללא בעיות כלכליות, חברתיות או סוציאליות. גינה את עבירות האלימות בכלל ואת העבירות בנשק בפרט, וסיפר כי הוא עצמו פועל למיגור התופעה ואף פנה למשטרה מספר פעמים לאסוף את כלי הנשק בעיר על מנת למנוע שפיכות דמים. מחד הסכים כי יש להעניש בגין ביצוע עבירות אלו ומאידך סבר כי יש לתת לכל אדם הזדמנות שנייה על מנת לשקם את חייו, ובפרט ביחס לנאשם שהינו אדם צעיר בראשית דרכו שצפוי להשתקם ולחזור לשגרת חיים נורמטיבית. בהתאם, ביקש את רחמיו של בית המשפט תוך התחשבות בנאשם.

8. הנאשם עצמו הצטער על ביצוע העבירה וציין כי מעשיו לא יישנו.

תסקיר שירות מבחן:

עמוד 3

9. בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם פורטו בהרחבה נסיבותיו האישיות. מהתסקיר עולה כי הנאשם מודה במיוחס לו, לקח אחריות על מעשיו, מביע חרטה, מבין כי טעה, אך לא הבין לעומק את משמעות הסיכון שגלום בהחזקת נשק, והתנהגותו נבעה מתוך רצון להפגין כוח ולבסס את מעמדו החברתי-גברי, ללא כל כוונה לפגוע באחרים. הנאשם ביטא רצון לקיים אורח חיים נורמטיבי ומתפקד, גילה אכזבה מחבריו שחשפו אותו לשימוש בנשק, והצהיר כי בכוונתו לצמצם את קשריו החברתיים עם אותם גורמים. הנאשם שיתף כי מעורבותו בהליך המשפטי הנוכחי ושהייתו במעצר ממושך מהווים עבורו גורם התרעה משמעותי. שירות המבחן התרשם כי מדובר בנאשם צעיר הנמצא בשלבים ראשוניים של גיבוש זהותו הבוגרת והעצמאית, וכי בצד לקיחת האחריות, הנאשם נוטה לנקוט בגישה קורבנית, תוך השלכת האחריות על גורמים חיצוניים וביניהם חבריו, הוא פעל באופן אימפולסיבי וללא חשיבה על השלכות מעשיו תוך קושי בבחינת דרכי פעולה אלטרנטיביות, כך שלא ניתן לשלול חזרה על התנהגות דומה בעתיד. לאור כל האמור לעיל ועל אף שמדובר במי שקיימת יציבות במרבית מישורי חייו וזו לו הסתבכותו הראשונה בפלילים, מתעורר קושי להעריך את הפרוגנוזה השיקומית והטיפולית של הנאשם נוכח מעצרו עד תום ההליכים. בהתאם, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם במסגרת הקהילה, והומלץ לשבצו בתוכנית טיפולית מתאימה במסגרת מאסרו.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם

10. פרק ו' סימן א' 1 לחוק העונשין דן בהבניית שיפוט הדעת השיפוטית בענישה (סעיפים 40א-טו) וקובע בין היתר, כי העיקרון המנחה בגזירת הדין הינו עקרון ההלימה, קרי קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשמה של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטלים עליו (ס' 40 א). ראשון השיקולים הוא הלימה ואחריו שיקום, הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית והרתעת הרבים. בשלב ראשון יש לקבוע את מתחם העונש ההולם, אשר נגזר מחומרת העבירה ונסיבות ביצועה, הערך החברתי עליו יש להגן, מידת הפגיעה בערך זה, ומדיניות הענישה הנהוגה ביחס לאותה עבירה.

הערכים החברתיים עליהם יש להגן

11. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירת הנשק הינם הצורך בשמירה על חיי אדם ושלמות גופו ונפשו, שלום הציבור ותחושת בטחונו מפני פגיעות בגוף ובנפש והסדר הציבורי. על ערכים אלה ניתן להגן בעיקר באמצעות פיקוח הדוק של הרשות להנפקת רישיונות להחזקת נשק. החזקת נשק שלא כדין מחבלת ביכולתה של הרשות לבצע פיקוח ואכיפה כנדרש. בנוסף מי שמחזיק נשק ללא רישיון מסכן את הציבור, מאחר שלא עבר הכשרה מתאימה, ויש להניח כי אינו יודע להשתמש בו בדרך נכונה ובטוחה. למותר לציין, כי לא כל אדם רשאי לשאת נשק, ושיקולי הרשות במתן היתר לנשיאת נשק נועדו להבטיח את שלום הציבור וניתנים במשורה ביחס לאזרחים מן השורה. החוק והפסיקה ייחסו לעבירות בנשק חומרה מיוחדת נוכח ההשלכות הרות האסון, ופוטנציאל הסיכון הרב

הגלום בהן. נפסק, כי זמינותו של נשק חם בעל פוטנציאל להסלמה בעבירות אלימות מסוגים שונים, מחייבת ביטוי עונשי הולם והחמרה ברמת הענישה.

בית המשפט העליון התייחס רבות לחומרתן של עבירות נשק, לכך שהפכו ל"מכת מדינה" ולצורך להחמיר עד מאוד בענישה בעניין. גם המחוקק התייחס לחומרת עבירות הנשק כשקבע לאחרונה בהוראת שעה עונשי מינימום לעבירות נשק (תיקון מס' 140 - הוראת שעה, התשפ"ב-2021, אשר נכנס לתוקף בדצמבר 2021). ר' ע"פ 5813/21 ג'בארין נ' מדינת ישראל שם נאמר בין היתר: "**רבות נכתב על עבירות נשק והתערבות ערכאת הערעור בקביעת העונש ההולם בכלל ובעבירות נשק בפרט. אם קיימת התערבות, היא בדרך כלל נעשית על מנת להחמיר בעונשם של עברייני נשק ולא להקל עמם. לאחרונה, נאמרו על ידי הדברים הבאים במסגרת ע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' בסילה: 'אין צורך להכביר במילים על אודות החומרה הנלווית לעבירות נשק. אין היום חולקין כי עבירות מסוג זה הפכו ל'מכת מדינה' של ממש...מכה זו מצריכה מענה הולם בדמות ענישה מחמירה של הטלת עונשי מאסר משמעותיים. מצויים אנו לעת הזאת במצב חירום של ממש בעניין עבירות נשק, ולא בכדי נתקבל עתה תיקון לחוק העונשין (חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021) - שלא חל בענייננו - הקובע עונשי מינימום לעבירות נשק' (שם, פסקה 25).**

בע"פ 7502/12 כוויס נ' מדינת ישראל (בימ"ש העליון) נקבע בין היתר כי: "**עבירות בנשק לסוגיהן מגלמות בתוכן סיכון ממשי לשלום הציבור ולביטחון, שכן לא ניתן לדעת להיכן יתגלגלו כלי הנשק המוחזקים שלא דין, ואיזה שימוש יעשה בהם בעתיד**". בע"פ 5833/07 ח'ורי נ' מדינת ישראל (בימ"ש העליון) נקבע כי: "**הניסיון מלמד שנשק אשר מקורו מפוקפק, לאחר שהוא יוצא מידי המחזיק בו, מוצא את דרכו לידיים עברייניות או למפגעים למיניהם, והרי אלה גם אלה כבר הוכיחו כי אין הם מהססים להשתמש בו גם במקומות סואנים, וגם כאשר ברור להם כי עלולים להיפגע מהירי אנשים תמימים שנקלעו לזירה בדרך מקרה...**". עבירות הנשק, הפכו למרבה הצער, ל"מכת מדינה" של ממש: ראו לעניין זה דבריו של כב' הש' אלרון ברע"פ 5613/20 מ. ישראל נ' אלהוזייל כדלהלן: "**לגופם של דברים, עבירות בנשק הפכו בשנים האחרונות, לתופעה נפוצה בקרב אוכלוסיות שונות בחברה הישראלית, המביאה לעתים מזומנות לפגיעה בחפים מפשע ולאובדן חיי אדם. כתוצאה מכך, בית משפט זה שב וקבע כי מתחייבת החמרה ממשית בענישה על עבירות אלו, על מנת לשדר מסר מרתיע מפני ביצוען...**".

12. העבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו פוגעת ביכולתם של גורמי אכיפת החוק לבצע את תפקידם בשמירה על הסדר הציבורי ובעקרון שלטון החוק וכיבודו.

נסיבות ביצוע העבירות

13. נסיבות ביצוע העבירות פורטו במסגרת תיאור עובדות כתב האישום המתוקן. בקביעת חומרת עבירת הנשק יש להביא בחשבון מספר מרכיבים, ובכללם: סוג הנשק המוחזק שלא כדין, מספר הנשקים, כמות התחמושת ומטרת החזקתו (ראה ע"פ 1530/04 + 1332/04 יצחק רפאל פס

ואח' נגד מדינת ישראל (בימ"ש העליון).

14. הנאשם החזיק שלא כדין בתוך שקית חפץ דמוי תת מקלע מאולתר אשר לא סוגל לירות כדור, בסוברו שמדובר בנשק שסוגל לירות ושכוחו להמית אדם. הנאשם היה מודע היטב לאיסור שבהחזקתו וחלקו בביצוע העבירות הינו מרכזי. לא מדובר באירוע ספונטני או בלתי מתוכנן. תת המקלע היה בשליטתו המלאה של הנאשם אשר ניסה במהלך הימלטותו להיפטר מתת המקלע. כך גם יש לתת משקל לעובדה שעבירת הניסיון מתייחסת ל"תת מקלע" שעוצמתו רבה ופוטנציאל הנזק הנשקף ממנו רב וקטלני. עוד ראוי לציין כי לא מדובר במי שהחזיק את תת המקלע במקום סגור ותחום כי אם מחוץ לביתו בלב שכונת מגורים, ואף נמלט מהשוטרים כשהוא מחזיק בתת המקלע.

15. עם זאת אין להתעלם מהעובדה שמדובר בתת מקלע שלא סוגל לירות, ובפועל לא יכול היה לגרום לפגיעה בגוף או ברכוש. בנוסף, הנאשם לא החזיק בתחמושת. כן יש להניח לטובת הנאשם כי מדובר בהחזקה קצרת מועד. מדובר בנסיבות משמעותיות לקולה.

16. אשר לטענת ההגנה לפיה מטרת החזקת תת המקלע קשורה במניעים חברתיים כגון הצורך בהעצמה, השתייכות והפגנת גבריות, הרי שלא מדובר בנסיבה מקלה. אמנם לא מתקיימת נסיבה מחמירה הקשורה בתכנון או בביצוע עבירות אחרות באמצעות אותו "תת מקלע", אך האפשרות שאותו נשק יהיה מעורב בניסיון לביצוע עבירות אלימות אינו זניח, והחזקתו לא הייתה למטרת קישוט בלבד. בהקשר זה אין להתעלם מהעובדה שהוכחת "גבריות" והצורך ל"השתייך" יכולים בנקל לגלוש לביצוע עבירות חמורות באמצעות נשק.

17. בכל הנוגע לעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, חלקו של הנאשם הינו מרכזי. הנאשם נמלט עם תת המקלע ולא עצר גם לאחר שהשוטרים צעקו לעברו "עצור! משטרה!". רק לאחר מרדף של עשרות מטרים ולאחר שבוצע ירי אזהרה באוויר, הנאשם השליך מידיו את השקית ובתוכה התת-מקלע אל עבר חצר של אחד הבתים. לנאשם היו מספר הזדמנויות לחדול ממעשיו אך הוא לא עשה כן. העובדה שהנאשם נמלט מהשוטרים כשהוא נושא תת מקלע ובהמשך ניסה להיפטר ממנו מהווה נסיבה מחמירה.

18. במכלול הנסיבות, יש למקם את הפגיעה בערכים המוגנים ביחס לעבירת הנשק בין רף החומרה הנמוך לבינוני קרוב יותר לרף הנמוך, וביחס לעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו יש למקם את הפגיעה בערכים המוגנים ברף חומרה נמוך עד בינוני.

מדיניות הענישה והפסיקה הנהוגה

19. בית המשפט העליון עמד לא אחת על חומרתן של עבירות הנשק המקימות סיכון ממשי וחמור לציבור ויצירות פוטנציאל להסלמה עבריינית, תוך שהוא חוזר ומבהיר כי חומרה זו מחייבת קבלת ביטוי עונשי הולם באמצעות הרחקת מבצעי העבירות לתקופת מאסר ממשית לריצוי בפועל. **בע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל** (בימ"ש העליון) נקבע בין היתר, כי: **"הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות נשק, לצד הממדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, ולהחמיר את**

עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה". בע"פ 2918/13 דבס נ' מדינת ישראל (בימ"ש העליון) נקבע כי "המציאות בארץ המתבטאת בזמינותו של נשק חם ורב עוצמה שיש עימו פוטנציאל להסלמת האלימות העבריינית, מחייבת מתן ביטוי עונשי הולם שירתיע באופן ממשי מהחזקת נשק בכלל ומשימוש בו בפרט"

עוד נקבע בפסיקה, כי שיקולי ההגנה על ביטחון הציבור ושיקולים של הרתעה אפקטיבית מפני נפוצות התופעה העבריינית של החזקת נשק, נשיאתו או עשיית עסקה בו, ובכלל זה ניסיון לבצע את העבירות האמורות, מחייבים את העלאת רף הענישה בעבירות דנן (ע"פ 4831/03 אבו בכר נ' מדינת ישראל; ע"פ 8012/04 מתאני נ' מדינת ישראל : ע"פ 4460/11 מדינת ישראל נ' פאיד; וע"פ 2251/11 גמאל נפאע נ' מדינת ישראל).

20. בע"פ 2482/22 **מדינת ישראל נ' קדורה**, הנאשם בן 19 ללא עבר פלילי הורשע בעבירה של החזקת אקדח גלוק, מחסנית, כדורים לאקדח ורימון הלם בצוותא עם אחר. על הנאשם הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל. ערעור על קולת העונש התקבל באופן שעונשו הוחמר ל-18 חודשי מאסר בפועל. ברע"פ 3355/22 **עלאא סלאמה נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעבירת החזקת נשק ותקיפת שוטר לאחר שהחזיק בחצר ביתו לתקופה שאינה ידועה למאשימה, שני תתי מקלע מאולתרים, מחסנית ריקה תואמת ותרמיל 9 מ"מ. על הנאשם הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל ונקבע מתחם עונש הולם שבין 24 ל-50 חודשי מאסר והעמיד את עונשו של הנאשם על 28 חודשי מאסר. בקשת רשות ערעור נדחתה. בע"פ 8320/21 **מדינת ישראל נ' מחמד בסילה** הנאשם הורשע בעבירת החזקת נשק ואביזרי תחמושת, בכך שהסתירם בחדר השינה. על הנאשם הוטלו 7 חודשי מאסר בפועל. ערעור על קולת העונש התקבל באופן שעונשו הועמד על 14 חודשי מאסר בפועל הנאשם. בעפ"ג 46460-02-22 **מדינת ישראל נ' אמיר צואלחה**, הנאשם הורשע בעבירת החזקת נשק ומחסנית ריקה שנתפסו בשטח פתוח במרחק של כמאה מטר מביתו כשהם עטופים בבד. על הנאשם נגזרו 8 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים בהתחשב, בין היתר, בעברו הנקי ובתקופת מעצרו. ערעור המדינה התקבל, עונשו הוחמר ל-12 חודשי מאסר בפועל. בת"פ 48598-11-20 **מדינת ישראל נ' מצרי(עציר) ואח'** הנאשם מס' 1 הורשע בעבירות של ניסיון להחזקת נשק, אביזר ותחמושת ועבירה של הפרת הוראה חוקית. נקבע מתחם עונש הולם בין 14 ל-36 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם 1 הוטלו 22 חודשי מאסר בפועל והופעל עונש של מאסר מותנה בר הפעלה למשך 12 חודשים. סך הכל הוטלו על הנאשם 34 חודשי מאסר בפועל.

21. המאשימה הפנתה למספר פסקי דין ביניהם: ע"פ 1059/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע בעבירות של החזקת נשק, ירי מנשק שלא כדין, איומים, והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. נקבע מתחם של 36-60 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 42 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. ע"פ 9830/17 **חמודה נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בביצוע עבירות של נשיאת נשק וירי באזור מגורים, בכך שירה מספר כדורים באוויר, בסמוך לבית המתלונן ולאחר מכן ירה עוד מספר כדורים לעבר הבית. על הנאשם הוטלו 30 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. ת"פ (ב"ש) 43009-08-20 **מדינת ישראל נ' אבו גאמע** הנאשם הורשע בעבירות של נשיאת והובלת אקדח 9 מ"מ תוצרת FN ובו מחסנית ריקה ו-7 כדורי תחמושת 9 מ"מ וניסה להימלט משוטרים שהורו לו לעצור בצד. נקבע מתחם עונש ההולם אשר נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל. תסקיר שירות מבחן המליץ על מאסר לריצוי בעבודות שירות. על הנאשם הוטלו 24 חודשי מאסר בפועל. עפ"ג (ב"ש) 22885-05-17

אלאסד נגד מדינת ישראל, הנאשם הורשע בביצוע עבירה של החזקת נשק (תת מקלע מאולתר) ומחסנית. נקבע מתחם עונש בין 13-36 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 21 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה.

22. מטעם הנאשם הוגשו מספר פסקי דין ביניהם: **ע"פ 221/22 סעיד זועבי נ' מדינת ישראל**, בית משפט העליון קיבל את הערעור וגזר על הנאשם בעבירה של החזקת נשק 9 חודשי מאסר בעבודות שירות (יצוין כי מדובר בפסק דין ללא נימוקים). **ע"פ 6332/22 אסף פדידה נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעבירה של החזקת אקדח הזנקה שהוסב לירי תחמושת ובו מחסנית עם 8 כדורים. נקבע מתחם אשר נע בין 11 ועד 30 חודשי מאסר. על הנאשם הוטל 11 חודשי מאסר לצד עונשים נלווים. ערעור על חומרת העונש התקבל באופן שעונשו הוקל ל- 9 חודשי מאסר בעבודות שירות בשל שיקולי שיקום ותסקיר שירות מבחן חיובי. **ע"פ 4332/21 כרם עאסלה נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע בעבירות של החזקת תת מקלע מסוג קרלו ומחסנית מתחת לסלע בשדה. על הנאשם הוטלו 15 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש התקבל באופן שעונשו הועמד על 9 חודשי מאסר בפועל נוכח תסקיר חיובי וסיכויי שיקום. **ת"פ 1716-11-22 מדינת ישראל נ' מחאג'נה**, הנאשם הורשע בעבירות של החזקת אקדח חצי אוטומטי כשבתוכו מחסנית תואמת שהכילה 10 כדורים. נקבע מתחם עונש החל מ-10 חודשים ועד ל 36 חודשי מאסר. על הנאשם ללא עבר פלילי הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל. **ת"פ 22417-12-21 מדינת ישראל נ' טוראד עמאש** הנאשם הורשע בעבירת החזקת נשק דמוי תת מקלע מאולתר וכן החזיק בחצר ביתו מחסנית. נקבע מתחם עונש הולם החל מ-13 ועד 36 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נעדר עבר פלילי הוטלו 13 חודשי מאסר בפועל. **ת"פ 28334-07-22 מדינת ישראל נ' אחמד חגאזי** הנאשם הורשע בהחזקת אקדח חצי אוטומט ובו מחסנית טעונה בשני כדורים. נקבע מתחם עונש בין 13 ועד 30 חודשי מאסר. על הנאשם נעדר עבר פלילי הוטלו 13 חודשי מאסר בפועל. **ת"פ 20719-12-22 מדינת ישראל נ' מוחמד עודה** הנאשם הורשע בהחזקת אקדח חצי אוטומטי ובו מחסנית ובה 9 כדורים. על הנאשם הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל.

לסיכום מתחם העונש ההולם

23. הצדדים טענו לקביעת מתחם עונש אחד בגין שתי העבירות.
24. העונש המרבי הקבוע בחוק ביחס לעבירה של החזקת נשק הוא 7 שנות מאסר ולא פחות מ- 21 חודשי מאסר (עונש המינימום הקבוע בחוק שאינו יכול להיות כולו על תנאי) ובצידה של עבירת ההפרעה לשוטר במילוי תפקידו נקבע עונש מינימום של שבועיים מאסר ועד 3 שנים.
25. לאחר ששקלתי את חומרת העבירות, נסיבות ביצוען כמפורט לעיל, הערכים החברתיים עליהם יש להגן, מידת הפגיעה בהם והפסיקה הנהוגה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם בגין שתי העבירות יחדיו צריך לכלול רכיב של מאסר בפועל שלא יפחת מ- 16 חודשים ולא יעלה על 36 חודשים בצד עונשים נלווים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

26. לקולה אני מביא בחשבון את: הודאתו של הנאשם בכתב האישום המתוקן; החיסכון בזמן שיפוטי; קבלת האחריות; הבעת החרטה; עדותם של עדי האופי והתרשמותי כי הם אכן יפעלו לשילובו של

הנאשם בחברה לאחר שחרורו ממאסרו; גילו הצעיר של הנאשם; העובדה שהוא נעדר כל עבר פלילי ולמעשה מדובר בהסתבכותו הראשונה; תקופת המעצר בה הוא נתון עד היום (כידוע תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר); והשלכות המאסר על הנאשם ומשפחתו, בפרט כאשר מדובר במאסרו הראשון. בנוסף יש לתת משקל למצבו הבריאותי של הנאשם כמפורט בטיעוני ההגנה, ובהקשר זה אין להתעלם מכך שמאסרו של אדם שאינו בקו הבריאות קשה ומורכב עוד יותר.

27. אני סבור כי נכון במקרה זה להביא בחשבון לחומרה את הימנעות שרות המבחן מהמלצה טיפולית במסגרת הקהילה, זאת נוכח העובדה שעמדת שרות המבחן קשורה בעיקר בכך שהנאשם עצור עד תום ההליכים, ולא בהיעדר רצון או יכולת מצד הנאשם.

28. במכלול הנסיבות ובשים לב להעדר עבר פלילי, אני סבור שנכון לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

29. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

אני גוזר על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 16 חודשים בניכוי ימי מעצרו מתאריך 06.07.22 ועד היום.

אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו עבירת נשק מסוג פשע, ויורשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו עבירת נשק מסוג עוון או עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ויורשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם קנס בסך ₪ 5,000 או 50 ימי מאסר.

הקנס שהוטל על הנאשם ישולם עד ליום 01.08.2023.

תשומת לב הנאשם שיש לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מיום מתן גזר הדין וזאת באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

שב"ס מתבקש לשקול אפשרות שילובו של הנאשם במסגרת טיפולית מתאימה במהלך מאסרו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ז ניסן תשפ"ג, 18 אפריל 2023, בנוכחות ב"כ המאשימה עו"ד שרה הראל, ב"כ הנאשם עו"ד אבו חאטום והנאשם בעצמו.